

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

**ПОЖЕЖНА ТЕХНІКА,
АВТОМОБІЛІ ГАСІННЯ**

Загальні технічні умови

**ДСТУ 3286-95
(ГОСТ 26938-95)**

Видання офіційне

**Київ
ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТ УКРАЇНИ
1996**

ПЕРЕДМОВА

- 1 РОЗРОБЛЕНО І ВНЕСЕНО ТК 25; Науково-виробничим конструкторським бюро «Пожмаш» (НВКБ «Пожмаш»)
- 2 ЗАТВЕРДЖЕНО наказом Держстандарту України від 29 грудня 1995 р. № 448
ВВЕДЕНО В ДІЮ наказом Держстандарту України від 17 січня 1996 р. № 17
- 3 НА ЗАМІНУ ГОСТ 26938–86
- 4 РОЗРОБНИКИ: **В.Ф. Федотов** (керівник розробки); **В.В. Бабак**; **А.С. Даценко**;
В.Ю. Мережко

ЗМІСТ

	С.
1 Галузь використання	1
2 Нормативні посилання	1
3 Визначення	3
4 Класифікація, основні параметри	3
5 Загальні технічні вимоги	10
5.1 Характеристики (властивості)	10
5.2 Вимоги до сировини, матеріалів і комплектувальних виробів	14
5.3 Комплектність	14
5.4 Маркування	14
5.5 Пакування	15
6 Вимоги безпеки	15
7 Вимоги охорони навколишнього середовища	15
8 Правила приймання	15
9 Методи контролю	17
10 Транспортування і зберігання	22
11 Вказівки з експлуатації	22
12 Гарантії виробника	22

ДЕРЖАВНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ПОЖЕЖНА ТЕХНІКА. АВТОМОБІЛІ ГАСІННЯ

Загальні технічні умови

ПОЖАРНАЯ ТЕХНИКА. АВТОМОБИЛИ ТУШЕНИЯ

Общие технические условия

FIRE-FIGHTING TECHNICS. FIRE-FIGHTING VEHICLES

General specifications

Чинний від 1997–01–01

1 ГАЛУЗЬ ВИКОРИСТАННЯ

Цей стандарт поширюється на спеціальні автомобілі пожежогасіння (далі — автомобілі), які виготовляються на автомобільних шасі вантажопідйомністю від 2 до 10 т, призначені для доставки бойової обслуги, засобів пожежогасіння і устаткування до місця пожежі для її ліквідації.

Види кліматичного виконання автомобілів — У, ХЛ і Т для категорії розміщення 1 — згідно з ГОСТ 15150.

Використання автомобілів у вибухонебезпечному середовищі не допускається. Вимоги цього стандарту є обов'язковими.

Стандарт придатний для цілей сертифікації.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цьому стандарті є посилання на такі нормативні документи:

ДСТУ 2108–92 (ГОСТ 12963–93) Сітки всмоктувальні. Технічні умови

ДСТУ 2802–94 (ГОСТ 9029–95) Стволи пожежні лафетні комбіновані. Технічні умови

ГОСТ 2.601–95 ЕСКД. Эксплуатационные документы

ГОСТ 9.032–74 ЕСЗКС. Покрyтия лакокрасочные. Группы, технические требования и обозначения

ГОСТ 9.104–79 ЕСЗКС. Покрyтия лакокрасочные. Группы условий эксплуатации

ГОСТ 9.302–88 ЕСЗКС. Покрyтия металлические и неметаллические неорганические. Методы контроля

ГОСТ 9.401–91 ЕСЗКС. Покрытия лакокрасочные. Общие требования и методы ускоренных испытаний на стойкость к воздействию климатических факторов

ГОСТ 12.2.037–78 ССБТ. Техника пожарная. Требования безопасности

ГОСТ 6465–76 Эмали ПФ-115. Технические условия

ГОСТ 6964–72 Фонари внешние сигнальные и осветительные механических транспортных средств, прицепов и полуприцепов. Общие технические условия

ГОСТ 7502–89 Рулетки измерительные металлические. Технические условия

ГОСТ 8769–75 Приборы внешние световые автомобилей, автобусов, троллейбусов, тракторов, прицепов и полуприцепов. Количество, расположение, цвет, углы видимости

ГОСТ 10984–74 Приборы внешние световые сигнальные автомобилей, тракторов, прицепов и других транспортных средств. Световые и цветовые характеристики

ГОСТ 12969–67 Таблички для машин и приборов. Технические требования

ГОСТ 12971–67 Таблички прямоугольные для машин и приборов. Размеры

ГОСТ 13837–79 Динамометры общего назначения. Технические условия

ГОСТ 14167–83 Счетчики холодной воды, турбинные. Технические условия

ГОСТ 15150–69 Машины, приборы и другие технические изделия. Исполнения для различных климатических районов. Категории, условия эксплуатации, хранения и транспортирования в части воздействия климатических факторов внешней среды

ГОСТ 18099–78 Эмали МЛ-152. Технические условия

ГОСТ 18374–79 Эмали ХВ-110 и ХВ-113. Технические условия

ГОСТ 20961–75 Световозвращатели транспортных средств. Общие технические условия

ГОСТ 21752–76 Система «Человек-машина». Маховики управления и штурвалы. Общие эргономические требования

ГОСТ 21753–76 Система «Человек-машина». Рычаги управления. Общие эргономические требования

ГОСТ 22576–90 Автотранспортные средства. Скоростные свойства. Методы испытаний

ГОСТ 23170–78 Упаковки для изделий машиностроения. Общие требования

ГОСТ 24297–87 Входной контроль продукции. Основные положения

ГОСТ 25478–91 Автомобили грузовые и легковые, автобусы и автопоезда.

Требования безопасности к техническому состоянию. Методы проверки

ГОСТ 27435–87 Внутренний шум автотранспортных средств. Допустимые уровни и методы измерений

ГОСТ 28352–89 Головки соединительные для пожарного оборудования. Типы, основные параметры и размеры

РД 50-204–87 Методические указания. Надежность в технике. Сбор и обработка информации о надежности изделий в эксплуатации. Основные положения

Правила устройства и безопасной эксплуатации сосудов, работающих под давлением. — 1987.

3 ВИЗНАЧЕННЯ

У цьому стандарті застосовують такі терміни і їх визначення:

- насосна установка — пожежний насос з комунікаціями всмоктування, нагнітання, а також системою забору і дозування піноутворювача;
- загальний запас вогнегасних речовин — сумарна кількість вогнегасних речовин будь-яких видів, які вивозяться на пожежному автомобілі;
- тривалість всмоктування — тривалість заповнення насоса водою за допомогою вакуумної системи, яка є на автомобілі;
- спецагрегати та їх привід — насос, коробка відбору потужності, карданний вал, проміжний вал з опорами.

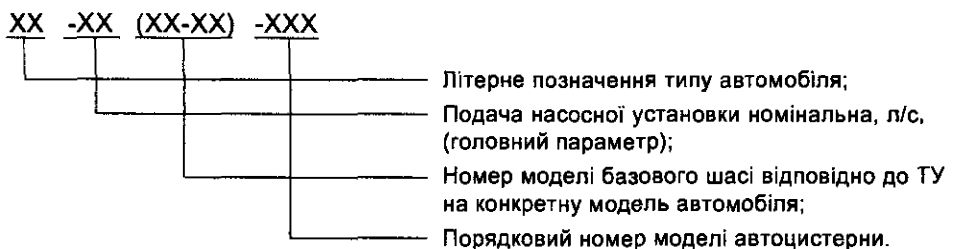
4 КЛАСИФІКАЦІЯ, ОСНОВНІ ПАРАМЕТРИ

4.1 Типи пожежних автомобілів, їх літерне позначення і назви головних параметрів наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

Тип автомобіля	Літерне позначення типу автомобіля	Назва головного параметра
Автоцистерни пожежні	АЦ	Номінальна подача насосної установки, л/с
Автомобілі насосно-рукавні пожежні	АНР	Те саме
Автомобілі аеродромні пожежні	АА	»
Автомобілі водопінного гасіння пожежні	АВ	»
Автомобілі порошкового гасіння пожежні	АП	Загальний запас вогнегасного порошку, т
Автомобілі комбінованого гасіння пожежні	АКТ	Загальний запас вогнегасних речовин, т
Автомобілі газоводяного гасіння пожежні	АГВТ	Витрата газоводяної суміші, кг/с

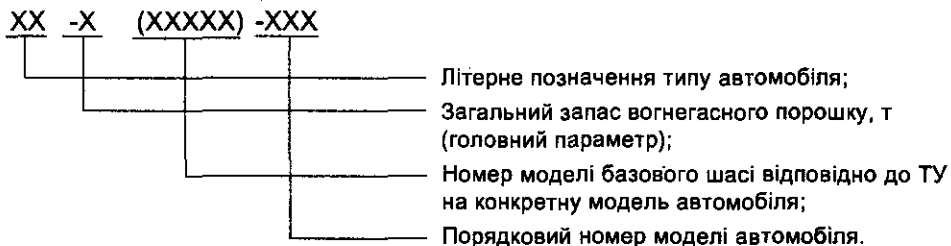
Структурна схема позначення автомобілів типу АЦ, АНР, АА, АВ залежно від головного параметра і базового шасі:

Приклад умовного позначення автоцистерни пожежної типу АЦ, з номінальною подачею вогнегасних речовин 30 л/с, з номером моделі базового шасі ГАЗ 66-11 і порядковим номером моделі автоцистерни 184 у технічній документації і під час замовлення:

Автоцистерна пожежна АЦ-30(66-11)-184 ТУ... .

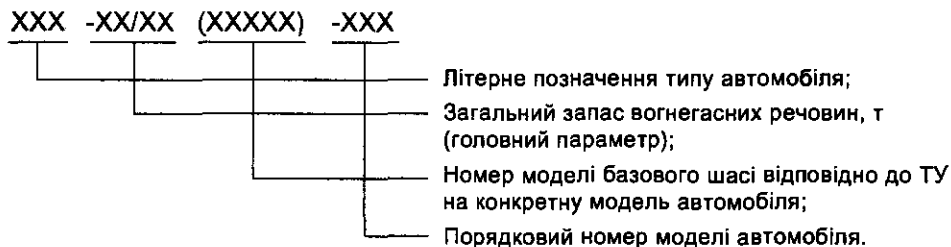
Структурна схема позначення автомобілів типу АП залежно від головного параметра і базового шасі:

Приклад умовного позначення автомобіля порошкового гасіння типу АП з загальним запасом порошку 5 т, з номером моделі базового шасі КамАЗ-53213 та порядковим номером моделі автомобіля порошкового гасіння 196 у технічній документації і під час замовлення:

Автомобіль порошкового гасіння пожежний АП-5(53213)-196 ТУ... .

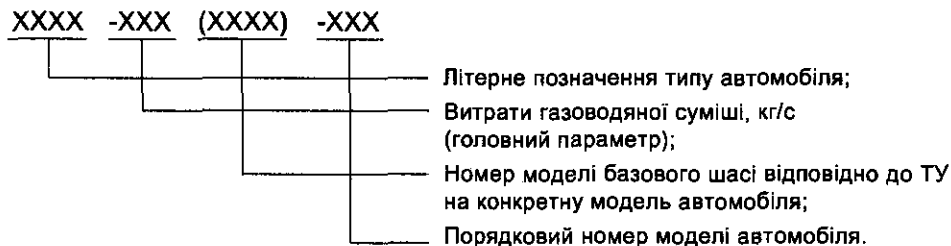
Структурна схема позначення автомобілів типу АКТ залежно від головного параметра і базового шасі:

Приклад умовного позначення автомобіля комбінованого гасіння типу АКТ із запасом порошку 3 т, води і піноутворювача 2,5 т, з номером моделі базового шасі КамАЗ-53213 та порядковим номером моделі автомобіля комбінованого гасіння 197 у технічній документації і під час замовлення:

Автомобіль комбінованого гасіння пожежний АКТ-3/2,5(53213)-197 ТУ... .

Структурна схема позначення автомобілів типу АГВТ залежно від головного параметра і базового шасі:

Приклад умовного позначення автомобіля газоводяного гасіння типу АГВТ з впритою газоводяної суміші 150 кг/с, з номером моделі базового шасі УРАЛ-375Н та порядковим номером моделі автомобіля газоводяного гасіння 168 у технічній документації і під час замовлення:

Автомобіль газоводяного гасіння пожежний АГВТ-150(375Н)-168 ТУ... .

4.2 Основні параметри автомобілів з вантажопідйомністю базового шасі автомобіля від 2 т до 10 т наведено в таблицях 2, 3.

Параметри для автомобілів з вантажопідйомністю базового шасі менше ніж 2 т і більше ніж 10 т повинні бути зазначені в технічних умовах на конкретну модель.

Таблиця 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Вантажопідйомність базового шасі, кг	Колісна формула базового шасі	Кількість місць бойової обслуги	Загальний запас вогнегасних речовин, кг, не менше ніж	Параметри насосної установки при роботі від водоймища	
					подача, л/с (м³/с)	
					номін. при геом. висоті всмокт. 3,5 м	найбільш. при геом. висоті всмокт. 1,5 м
Автоцистерни пожежні						
АЦ-30	2000	4 × 4	2	1900	30 (0,03)	30 (0,03)
	4500	4 × 2		2900		
АЦ-40	5000	6 × 6	7	2800	40 (0,04)	53 (0,053)
	6000	4 × 2		2500 3150		
	7000	6 × 6	5	4500		
АЦ-40/4	5000	4 × 2	7	2800	40 (0,04) або 15 (0,015) і 2 (0,002) або 4 (0,004)	53 (0,053) або 15 (0,015) і 2 (0,002) або 4 (0,004)
	6000		7	3150		
	7000	6 × 6	3	4500		
	10000	6 × 4	6	5800		

Продовження таблиці 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Параметри насосної установки при роботі від водоймища					
	подача, л/с (м³/с)	тиск, МПа (кгс/см²)				
	при найбільш. геом. висоті всмокт. 7,5 м	номін. при геом. висоті всмокт. 3,5 м	граничне відхилення	при найбільш. подачі з геом. висоті всмокт. 1,5 м	граничне відхилення	при найбільш. геом. висоті всмокт. 7,5 м, не менше ніж
Автоцистерни пожежні						
АЦ–30	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	0,85 (8,5)
АЦ–40				більше ніж 0,7 (7,0)		
АЦ–40/4	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0)	± 0,05 (0,5)	0,85 (8,5)
	або 15 (0,015)	або 0,9 (9,0)	або ± 0,05 (0,5)	або 0,9 (9,0)	або -0,2 (2,0)	або 0,85 (8,5)
	і 2 (0,002)	і 4,0 (40)	і -0,2 (2,0)	і 4,0 (40)	-0,2 (2,0)	і 3,8 (38)
	або 4 (0,004)	або 4,0 (40)	або -0,2 (2,0)	або 4,0 (40)		або 3,8 (38)

Продовження таблиці 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Тривалість всмокт. з геом. висоті 7,5 м, с, не більше ніж	Витрата вогнегасних речовин через лафетний ствол, номін.		
		вода, л/с (м³/с)	піна, л/с (м³/с)	порошок кг/с
Автоцистерни пожежні				
АЦ–30	40	—	—	—
		20 (0,02)	120 (0,12) ¹⁾	—
—		—	—	
40 (0,04)		240 (0,24)		
АЦ–40		20 (0,02)	120 (0,12)	—
АЦ–40/4	40	—	—	—
		40 (0,04)	240 (0,24)	—
		20 (0,02)	120 (0,12)	—

Продовження таблиці 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Вантажо-підйомність базового шасі, кг	Колісна формула базового шасі	Кількість місць бойової обслуги	Загальний запас вогнегасних речовин, кг, не менше ніж	Параметри насосної установки при роботі від водоймища	
					подача, л/с (м³/с)	
					номін. при геом. висоті всмокт. 3,5 м	найбільш. при геом. висоті всмокт. 1,5 м
Автомобілі насосно-рукавні пожежні						
АНР–40	6000	4 × 2	9	530	40 (0,04)	53 (0,053)
АНР–40/4			6		40 (0,04) або 15 (0,015) і 2 (0,002) або 4 (0,004)	53(0,053) або 15 (0,015) і 2 (0,002) або 4 (0,004)
Автомобілі аеродромні пожежні						
АА–40	7000	6 × 6	3	4250	40 (0,04)	53 (0,053)
Автомобілі комбінованого гасіння пожежні						
АКТ–3/2,5	10000	6 × 4	3	6000	40 (0,04)	53 (0,053)
Автомобілі водопінного гасіння пожежні						
АВ–40	7000	6 × 6	6	4300	40 (0,04)	53 (0,053)

Продовження таблиці 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Параметри насосної установки при роботі від водоймища						
	подача, л/с (м³/с)	тиск, МПа (кгс/см²)					
	при найбільш. геом. висоті всмокт. 7,5 м	номін. при геом. висоті всмокт. 3,5 м	граничне відхилення	при найбільш. подачі з геом. висоти всмокт. 1,5 м	граничне відхилення	при найбільш. геом. висоті всмокт. 7,5 м, не менше ніж	
Автомобілі насосно-рукавні пожежні							
АНР-40	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0)	—	0,85 (8,5)	
АНР-40/4	20 (0,02) або 15 (0,015)	0,9 (9,0) або 0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5) або ± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0) або	—	0,85 (8,5) або 0,85 (8,5)	
	2 (0,002) або 4 (0,004)	4,0 (40) або 4,0 (40)	-0,2 (2,0) або -0,2 (2,0)	0,9 (9,0) і 4,0 (40) або 4,0 (40)		± 0,05 (0,5) і -0,2 (2,0) або -0,2 (2,0)	3,8 (38) або 3,8 (38)
Автомобілі аеродромні пожежні							
АА-40	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0)	—	0,85 (8,5)	
Автомобілі комбінованого гасіння пожежні							
АКТ-3/2,5	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0)	—	0,85 (8,5)	
Автомобілі водопінного гасіння пожежні							
АВ-40	20 (0,02)	0,9 (9,0)	± 0,05 (0,5)	більше ніж 0,7 (7,0)	—	0,85 (8,5)	

Закінчення таблиці 2

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Тривалість всмокт. з геом. висоти 7,5 м, с, не більше ніж	Витрати вогнегасних речовин через лафетний ствол, номін.		
		вода, л/с (м ³ /с)	піна, л/с (м ³ /с)	порошок, кг/с
Автомобілі насосно-рукавні пожежні				
АНР-40	40	—	—	—
АНР-40/4				
Автомобілі аеродромні пожежні				
АА-40	40	40 (0,04)	240 (0,24)	—
Автомобілі комбінованого гасіння пожежні				
АКТ-3/2,5	40	40 (0,04)	240 (0,24)	40 ²⁾
Автомобілі водопінного гасіння пожежні				
АВ-40	40	40 (0,04)	240 (0,24)	—
¹⁾ Значення витрати лафетних стволів по піні наведено при кратності 6 ²⁾ В разі тиску стисненого повітря у порошковій посудині 0,4 МПа (4 кгс/см ²)				
Примітка. Витрата води та піни через лафетний ствол в разі тиску згідно з ДСТУ 2802 (ГОСТ 9029)				

Таблиця 3

Позначення типу — значення головного параметра автомобіля	Вантажо-підйомність базового шасі, кг	Колісна формула базового шасі	Кількість місць бойової обслуги	Загальний запас вогнегасних речовин, кг, не менше ніж	Витрата вогнегасних речовин через лафетний ствол, помін.		Витрата газод. суміші, кг/с, не менше ніж
					піна, л/с (м ³ /с)	порошок, кг/с	
Автомобілі порошкового гасіння пожежні							
АП–4	7000	6 × 6	3	4200	—	80 ¹⁾	—
АП–5	10000	6 × 4		6300	—	52 ²⁾	—
Автомобілі комбінованого гасіння пожежні							
АКТ–0,5/0,5	2000	4 × 4	2	1000	6 (0,006) ³⁾	3,6 ³⁾	—
Автомобілі газодояного гасіння пожежні							
АГВТ–150	6000	6 × 6	3	—	—	—	150

¹⁾ В разі тиску стисненого повітря у порошковій посудині 0,8 МПа (8 кгс/см²)
²⁾ В разі тиску стисненого повітря у порошковій посудині 0,4 МПа (4 кгс/см²)
³⁾ В разі тиску стисненого повітря у порошковій посудині 1,0 МПа (10 кгс/см²)

5 ЗАГАЛЬНІ ТЕХНІЧНІ ВИМОГИ

5.1 Характеристики (властивості)

5.1.1 Автомобілі повинні виготовлятися відповідно до вимог цього стандарту, а також технічних вимог на конкретні моделі за конструкторською документацією, затвердженою в установленому порядку.

5.1.2 Максимальна швидкість автомобілів з повним навантаженням повинна бути не нижче за швидкість базового шасі і визначатися відповідно до ГОСТ 22576.

5.1.3 Конструкція автомобілів, обладнаних насосною установкою в разі стаціонарної роботи, повинна забезпечувати безперервну шестигодинну роботу їх за номінальних подачі і тиску згідно з таблицею 2 (із дозаправкою паливом без зупинки двигуна). В цьому випадку температура масла в двигуні, коробці передач, спецагрегатах та їх приводі, охолоджувальної рідини у системі охолодження двигуна повинна відповідати значенням, встановленим в технічних умовах на базове шасі і на конкретну модель пожежного автомобіля.

5.1.4 Насосна установка пожежного автомобіля повинна мати всмоктувальний і напірні патрубки з відповідними з'єднувальними головками для приєднання всмоктувальних і напірних пожежних рукавів і заглушками згідно з ГОСТ 28352.

5.1.5 Вимоги до кабіни

Додаткова кабіна повинна бути обладнана дверима з фіксаторами для утримання їх у відчиненому положенні і замками, які автоматично замикаються,

склом з ущільненнями, яке опускається, а також поручнями, плафонами внутрішнього освітлення.

5.1.6 Вимоги до кузовів

5.1.6.1 Кузови повинні забезпечувати захист розміщеного в них пожежного обладнання і пожежних рукавів від атмосферних опадів.

5.1.6.2 Двері кузовів повинні бути обладнані замками, які автоматично замикаються, надійно утримуватися в зачиненому і фіксуватися у відчиненому положенні, а також забезпечені пристроєм, який подає сигнал на щиток приладів кабіни водія про їх відчинення.

Двері, які відчиняються догори, повинні фіксуватися на висоті, яка забезпечує зручність і безпеку обслуговування.

5.1.6.3 Двері кузовів повинні бути відкидного або шторного типу.

5.1.7 Вимоги до приводу спецагрегатів

Привід повинен забезпечувати передачу крутного моменту від двигуна до насосної установки.

5.1.8 Вимоги до пожежних насосних установок

5.1.8.1 Автомобілі повинні бути обладнані пожежними насосами, які випускаються серійно.

В разі відсутності на насосі вакуумної системи автомобіль повинен бути обладнаний вакуумною системою з ручним або автоматичним керуванням.

5.1.8.2 Розрідження, яке створюється вакуумною системою в об'ємі порожнини насоса, повинно бути не менше ніж 0,08 МПа (600 мм рт. ст.).

5.1.9 Вимоги до посудин для вогнегасних речовин

5.1.9.1 Цистерна для води

5.1.9.1.1 Для забезпечення технічного обслуговування внутрішніх елементів цистерна повинна мати люк з внутрішнім діаметром не менше ніж 400 мм.

5.1.9.1.2 Цистерна повинна виготовлятися з вуглецевих сталей з покриттям, що захищає її від корозії, або з корозієстійких матеріалів без покриття.

5.1.9.1.3 Всередині цистерна повинна бути обладнана хвилеломами. Конкретні вимоги до кількості, форми і розміщення хвилеломів повинні бути установлені в технічних умовах на конкретну модель.

5.1.9.1.4 Цистерна повинна мати пристрій, що виключає створення в ній надлишкового тиску під час заповнення або розрідження під час роботи насоса від цистерни. Втрати рідини під час руху автомобіля повинні бути не більше ніж 3 %.

5.1.9.1.5 Цистерна повинна бути обладнана пристроєм для безперервного або дискретного (1, 3/4, 1/2, 1/4, 0) контролю рівня під час заповнення її водою та спорожнення.

5.1.9.2 Резервуар (посудина) для піноутворювача

5.1.9.2.1 Місткість резервуара (посудини) — не менше ніж 6 % від місткості цистерни для води.

Посудина повинна бути корозієстійкою стосовно піноутворювача або мати захисне покриття.

5.1.9.2.2 Посудина місткістю більше ніж 300 л повинна бути обладнана пристроєм безперервного або дискретного (1, 3/4, 1/2, 1/4, 0) контролю рівня його заповнення піноутворювачем та спорожнення.

5.1.9.3 Посудина для вогнегасного порошку

5.1.9.3.1 Посудина для вогнегасного порошку повинна відповідати «Правилам устроювання и безопасной эксплуатации сосудов, работающих под давлением».

Посудини, виготовлені із вуглецевої сталі, повинні мати покриття зовні і усередині або бути корозієстійкими стосовно порошку.

5.1.9.3.2 Всередині посудина повинна бути обладнана системою аерування порошку.

5.1.9.3.3 Конструкція посудини повинна забезпечувати можливість механізованого (або вручну) заповнення її порошком.

5.1.9.3.4 Герметичність пневмопорошкових комунікацій високого і низького тиску і посудини, витік стисненого газу з комунікацій високого тиску і падіння тиску в об'ємі посудини низького тиску не повинні перевищувати значень, установлених технічними умовами на конкретну модель протягом часу, необхідного для контролю.

5.1.10 Вимоги до лафетних стволів

5.1.10.1 Кути маневрування стволом у горизонтальній площині в обидві сторони від поздовжньої осі автомобіля повинні бути в межах від 2,26 (130) до 3,14 (180) рад (град), а у вертикальній — від мінус 0,26 (15) до 1,31 (75) рад (град).

5.1.10.2 Лафетні стволи з витратою вогнегасних речовин більше ніж 40 л/с (кг/с) повинні мати дистанційне (з кабіни) та дублювальне ручне керування.

5.1.11 Вимоги до електрообладнання, зовнішнього освітлення та світлосигнального обладнання

5.1.11.1 Зовнішнє освітлення та спеціальне світлосигнальне обладнання повинно функціонувати відповідно до вимог ГОСТ 6964, ГОСТ 8769, ГОСТ 20961, ГОСТ 10984.

5.1.11.2 Автомобілі, що мають насосні установки, повинні бути обладнані електричними лічильниками часу їх наробітку типу СВН з похибкою вимірювання $\pm 0,2\%$.

За узгодженням із споживачем допускається поставка автомобіля без лічильника наробітку.

5.1.11.3 Електрична проводка, яка проходить усередині кузовів, повинна мати рознімання, які дають змогу демонтувати вузли та агрегати (для виробів, виробництво яких розпочато з 1996 р.).

5.1.12 Вимоги надійності

Значення основних показників надійності автомобілів повинні відповідати наведеним у таблиці 4.

Таблиця 4

Позначення типу автомобіля	Середній наробіток до відмови в період між ТО-1 і ТО-2 — 5000 км загального пробігу *		Середній ресурс роботи до першого капітального ремонту **	
	на привод насосної установки, год, не менше ніж	порошкової чи газоводяної установки, число спрацювань, не менше ніж	на привод насосної установки, год, не менше ніж	порошкової чи газоводяної установки, число спрацювань, не менше ніж
АЦ, АНР, АА, АВ	100	—	1650	—
АКТ		70		—
АП	—			
АГВТ	—			

* Загальний пробіг автомобіля складається із «чистого» пробігу шасі і зведеного пробігу, одержуваного перерахунком кількості годин роботи двигуна на привід насоса в кілометри пробігу автомобіля із розрахунку: 1 год роботи двигуна на привід насоса відповідає 50 км пробігу

** Основні агрегати автомобіля (двигун, пожежний насос, рама і кузов, посудина для порошку чи води та ін.) потребують капітального ремонту.

Примітка. Відмовою слід вважати порушення роботоздатності пожежного автомобіля, яке виявляється у невиконанні функцій (неможливість заповнення насоса водою, втрата герметичності насоса, зрив тиску, відсутність подачі вогнегасних речовин і т. ін.). Ознаки відмови повинні бути встановлені в технічних умовах на конкретну модель.

5.1.13 Конструктивні вимоги

5.1.13.1 Повна маса пожежного автомобіля і розподіл навантажень по осях повинні відповідати нормам, встановленим підприємством-виробником шасі, використовуюваного як база.

5.1.13.2 Зовнішні поверхні автомобілів (крім гуми, скла і поверхонь з декоративним металевим покриттям) повинні мати захисні лакофарбові покриття не нижче ніж ІУ класу ГОСТ 9.032, група умов експлуатації УІ для виконання У, Т1 — для виконання Т і ХЛ1 — для виконання ХЛ ГОСТ 9.104.

Для покриття поверхонь повинна застосовуватися емаль марки МЛ-152 ГОСТ 18099 чи інші емалі того самого кольору, які за захисними властивостями не поступаються зазначеним.

5.1.13.3 Фарбування автомобілів повинно відповідати кольорографічним схемам пожежної охорони, наведеним у технічних умовах на конкретну модель.

5.1.13.4 Нижні поверхні кузовів, кабіни, відсіків, підніжок, цистерни та посудин автомобіля повинні мати лакофарбові покриття не нижче ніж УІІ класу ГОСТ 9.032, група умов експлуатації УІ для виконання У, Т1 — для виконання Т і ХЛ1

для виконання ХЛ згідно з ГОСТ 9.104. Колір покриття чорний чи інший залежно від кольору емалі, що застосовується на базовому шасі.

Для покриттів повинна застосовуватися емаль марки ПФ-115 ГОСТ 6465 чи інші емалі того самого кольору, які за захисними властивостями не поступаються зазначеним.

5.1.13.5 Внутрішні поверхні кузовів, кабіни, відсіків автомобіля повинні мати лакофарбові покриття не нижче ніж УІ класу ГОСТ 9.032, група умов експлуатації УІ, Т1, ХЛ1 згідно з ГОСТ 9.104. Колір покриття світло-блакитний, сіро-блакитний, світло-сіро-блакитний.

Для покриттів повинні застосовуватися емалі марки ХВ-110 ГОСТ 18374, ПФ-115 ГОСТ 6465, МЛ-152 ГОСТ 18099 чи інші емалі тих самих кольорів, які за захисними властивостями не поступаються зазначеним.

5.1.13.6 Поручні кабіни, кузовів, грати пеналів для рукавів, ручки замків дверей автомобіля повинні мати захисне покриття згідно з технічними умовами на конкретну модель.

5.1.14 Вимоги ергономіки

5.1.14.1 Рівень шуму на робочому місці оператора під час роботи автомобіля на номінальному режимі повинен бути не більше ніж 82 дБА.

5.1.14.2 Освітленість кабіни бойової обслуги, насосного відсіку та кузовів повинна забезпечувати можливість зчитування показів приладів, видимість органів керування та обладнання в нічну пору з місця роботи оператора.

5.1.14.3 Основні розміри маховиків, рукояток керування спецагрегатами і їх приводом повинні відповідати ГОСТ 21752, а значення зусиль, що прикладаються до них, залежно від способу переміщення — ГОСТ 21753.

5.2 Вимоги до сировини, матеріалів і комплектувальних виробів

Сировина, матеріали і комплектувальні вироби повинні проходити вхідний контроль.

5.3 Комплектність

До комплекту поставки автомобіля повинні входити формуляр і інструкція з експлуатації відповідно до ГОСТ 2.601, а також інструмент, приладдя і пожежно-технічне обладнання згідно з технічними умовами на конкретну модель.

5.4 Маркування

На кожному автомобілі в кабіні на видному місці повинна бути встановлена табличка згідно з ГОСТ 12969, яка містить:

- назву і товарний знак підприємства-виробника;
- умовне позначення типу автомобіля;
- порядковий номер автомобіля (за системою підприємства-виробника);
- рік випуску;
- позначення технічних умов;
- назву держави-виробника.

Розміри таблички — згідно з ГОСТ 12971.

5.5 Пакування

5.5.1 Повністю укомплектовані автомобілі відправляються споживачу в зібраному виді без пакування.

5.5.2 Експлуатаційна і супровідна документація повинна бути упакована відповідно до вимог ГОСТ 23170 і технічних умов на конкретну модель автомобіля.

5.5.3 Додаткові вимоги до пакування і маркування автомобілів, призначених для експорту, повинні обумовлюватися контрактом чи договором.

6 ВИМОГИ БЕЗПЕКИ

Автомобілі повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.037.

Примітка. Автомобілі, на вимогу замовника, можуть бути додатково укомплектовані захисним спорядженням бойової обслуги (тепловідбивані і протирадіаційні костюми, дихальні апарати і т. ін.) від дії небезпечних чинників пожежі чи можуть бути передбачені місця для їх розміщення.

7 ВИМОГИ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Викидання і витікання мастила з будь-яких спецагрегатів і їхніх приводів не допускаються.

8 ПРАВИЛА ПРИЙМАННЯ

8.1 Для перевірки відповідності автомобілів вимогам цього стандарту і технічним умовам на конкретну модель виробник проводить приймально-здавальні, періодичні випробування і випробування на надійність.

8.2 Приймально-здавальні випробування

8.2.1 Під час приймально-здавальних випробувань кожний автомобіль перевіряють на відповідність вимогам 4.1, 4.2 (таблиці 2, 3 — позначення типу автомобіля, вантажопідйомність, колісна формула базового шасі, кількість місць, подача і тиск з геометричної висоти всмоктування 1,5 м для АЦ, АНР, АА, АКТ, АВ), 5.1.4, 5.1.5, 5.1.6.2, 5.1.6.3, 5.1.7, 5.1.8.1, 5.1.8.2, 5.1.9.1.2, 5.1.9.2.1, 5.1.9.3.1, 5.1.9.3.4 (для АП, АКТ), 5.2 — 5.4, 5.5.1— 5.5.3, розділу 7.

Перевірку на відповідність вимогам 5.1.6.3, 5.1.8.1, 5.2 проводять в процесі вхідного контролю.

8.2.2 Результати випробувань оформляють протоколом приймально-здавальних випробувань.

В разі незадовільних результатів випробувань принаймні за одним показником виріб повертають на усунення невідповідності.

Повторно випробування проводять за тим показником, за яким був одержаний незадовільний результат.

Виріб, який не витримав повторних випробувань, бракують.

8.3 Періодичні випробування

Періодичні випробування автомобілів повинні проводитись на відповідність

вимогам 4.2 (таблиці 2, 3), 5.1.1—5.1.3, 5.1.5, 5.1.6.1, 5.1.8.2, 5.1.9.1.1, 5.1.9.1.3—5.1.9.1.5, 5.1.9.2.1, 5.1.9.2.2, 5.1.9.3.1—5.1.9.3.4, 5.1.10.1, 5.1.10.2, 5.1.11.1—5.1.11.3, 5.1.13.1—5.1.13.6, 5.1.14.1—5.1.14.3, розділу 6.

В цьому випадку автомобілі повинні бути одного типу незалежно від кліматичного виконання і такі, які витримали прийнятно-здавальні випробування. Кількість і періодичність випробувань — відповідно до таблиці 5.

Таблиця 5

Річний випуск автомобілів, шт.	Кількість випробуваних автомобілів, шт., не менше ніж
10—500	Один автомобіль в 2 роки
Понад 500	Два автомобілі на рік

Примітка. В разі випуску автомобілів менше ніж 10 шт. необхідність проведення випробувань, кількість і періодичність узгоджувати з основним споживачем.

Результати випробувань оформляють протоколом періодичних випробувань. В разі невідповідності автомобілів принаймні одній з вимог проводять випробування подвоєної кількості виробів.

В разі одержання незадовільних результатів виробник аналізує причини незадовільних випробувань і вживає заходів щодо доведення якості автомобілів у відповідність до вимог стандартів і технічних умов.

8.4 Випробування на надійність

8.4.1 Випробування на надійність згідно з 5.1.12 проводять з моменту введення автомобіля в експлуатацію до виникнення першої відмови, а середній ресурс — до потреби у капітальному ремонті.

Випробуванням піддають автомобілі, що знаходяться в підконтрольній експлуатації в підрозділах пожежної охорони.

Кількість автомобілів під час перевірки середнього наробітку до відмови і середнього ресурсу до першого капітального ремонту повинна відповідати таблиці 6.

Таблиця 6

Річний випуск автомобілів, шт.	Кількість підконтрольних автомобілів, шт., не менше ніж під час контролю	
	середнього наробітку до відмови в період між ТО-2	середній ресурс до першого капітального ремонту
10—500	3 автомобілі в 4 роки	5 автомобілів в 4 роки
Понад 500	5 автомобілів в 2 роки	10 автомобілів в 2 роки

Примітка. В разі випуску автомобілів менше ніж 10 шт. необхідність проведення випробувань, кількість і періодичність узгоджувати з основним споживачем.

8.4.2 Результати випробувань на надійність оформляють протоколом.

В разі одержання незадовільних результатів виробник за первинною інформацією аналізує причини відмови і вживає заходів щодо виду відмови, які забезпечують установлену надійність автомобіля.

9 МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

9.1 Автомобілі, призначені для контролю, повинні бути повністю укомплектовані згідно з вимогами цього стандарту і технічних умов на конкретну модель.

9.2 Експлуатацію автомобілів під час контролю (випробування) проводять згідно з вимогами експлуатаційної документації на конкретну модель.

9.3 Випробування, за винятком особливо обумовлених, проводять в кліматичних умовах, відповідних кліматичному виконанню згідно з ГОСТ 15150, в цьому випадку температура перекачуваної води не більше ніж 30 °С.

9.4 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.6.3, 5.1.8.1, 5.2, розділу 7 проводять згідно з ГОСТ 24297.

Перевірку на відповідність вимогам 4.1 (класифікація), 4.2 (таблиці 2, 3 — позначення типу автомобіля, вантажопідйомність, колісна формула базового шасі, кількість місць) проводять шляхом порівняння з конструкторською документацією.

9.5 Перевірку параметрів насосних установок автомобілів на відповідність вимогам 4.2 (таблиця 2 — подача, тиск і тривалість всмоктування) проводять при його роботі з геометричної висоти всмоктування (1,5 ± 0,2) м, (3,5 ± 0,2) м і 7,5_{-0,4} м за умови номінальної частоти обертання вала насоса 45 с⁻¹ (2700 об/хв).

До всмоктувального патрубку насоса автомобіля приєднують всмоктувальну лінію, яка складається з двох рукавів діаметром 125 мм, довжиною 4 м кожний із всмоктувальною сіткою СВ–125 ДСТУ 2108 (ГОСТ 12963).

Допускається при геометричній висоті всмоктування більше ніж 7 м використовувати додатковий третій всмоктувальний рукав за умови, що над рівнем води знаходиться не більше ніж 1 м додаткового рукава.

До напірних патрубків насоса автомобіля приєднують напірні пожежні рукави діаметром 77 мм, довжиною 20 м із з'єднувальними головками ГОСТ 28352 в кількості:

2 шт. — при геометричній висоті всмоктування (1,5 ± 0,2) м, (3,5 ± 0,2) м;

1 шт. — при геометричній висоті всмоктування 7,5_{-0,4} м.

Напірні рукави (рукав) приєднують до приймального колектора витратомірного пристрою, а всмоктувальну лінію з сіткою занурюють у водоймище, і в цьому випадку всмоктувальна сітка повинна знаходитись на відстані від поверхні води не менше ніж 600 мм.

Під час роботи вала насоса на номінальній частоті обертання за допомогою засувів змінюють його подачу і встановлюють за мановакуумметром (класу точності не більше ніж 2,5) насосної установки тиск, який дорівнює найменшому значенню його згідно з таблицею 2 для конкретної висоти всмоктування.

Подачу насоса визначають за допомогою витратомірного пристрою класу точності не більше ніж 2,5 з граничною відносною похибкою визначення ± 3 %.

Знімання показів всіх приладів на кожній висоті всмоктування (подачу, тиск)

проводять одночасно і після того, як робота насосної установки стабілізується.

Виміряні величини і обчислені параметри заносять до протоколу, в якому зазначають геометричну висоту всмоктування, діаметр, довжину і кількість всмоктувальних і напірних рукавів, тип і умовний прохід всмоктувальної сітки, а також температуру води у водоймищі.

Тривалість всмоктування з геометричної висоти всмоктування ($1,5 \pm 0,2$) м, ($3,5 \pm 0,2$) м і $7,5_{-0,4}$ м визначають за допомогою секундоміра з точністю до 0,1 с.

Відлік тривалості всмоктування насосом води для насосних установок, обладнаних насосом з автоматичною вакуумною системою, проводять з моменту включення вакуумної системи при частоті обертання вала насоса 45 с^{-1} (2700 об/хв) до моменту появи у напірній порожнині насоса надлишкового тиску $0,5 \text{ МПа}$ (5 кгс/см^2), який контролюється за допомогою манометра (мановакуумметра) класу точності не більше ніж 2,5, встановленого на напірній порожнині насоса, а для насосних установок, обладнаних вакуумною системою з ручним керуванням (в цьому випадку ротор насоса не обертається), тривалість всмоктування контролюють по загорянню контрольної лампочки «вода в насосі».

Висоту всмоктування вимірюють рулеткою ГОСТ 7502 з ціною поділки 1 мм.

9.6 Перевірку параметрів насосних установок, які містять комбіновані насоси (для типу автомобілів АЦ-40/4) проводять:

— для ступенів нормального тиску і вакуумних систем згідно з 9.5;

— для ступенів високого тиску на відповідність 4.2 (таблиця 2 — подача і тиск) — під час роботи насоса від цистерни з подачею компактного струменя води по розмотаному рукаву рукавної котушки через ствол-розпилювач високого тиску в мірну посудину місткістю не менше ніж 200 л; тривалість заповнення контрольного об'єму мірного бака визначають за допомогою секундоміра з точністю до 0,1 с.

Частоту обертання вала насоса 45 с^{-1} (2700 об/хв) контролюють за допомогою тахометра насосної установки.

Тиск на виході із ступені високого тиску визначають за показами манометра високонапірної ступені насоса, класу точності не більше ніж 2,5.

Подача ступеня високого тиску визначають згідно з формулою:

$$Q = \frac{V}{t}, \text{ л/с} \quad (1)$$

де V — кількість води, яка подається в бак в літрах за час t в секундах.

9.7 Перевірку автомобілів на відповідність вимогам 5.1.1, 5.1.4, 5.1.5, 5.1.6.3, 5.1.9.1.1, 5.1.9.1.2—5.1.9.1.4 (наявність пристрою), 5.1.9.2.1 (корозієстійкість), 5.1.9.3.1, 5.1.9.3.2, 5.1.9.3.3, 5.1.10.2, 5.1.11.2, 5.1.11.3, 5.3, 5.4, 5.5.1—5.5.3 проводять зовнішнім оглядом, порівнянням з конструкторською документацією за допомогою вимірювального інструменту, що забезпечує потрібну точність згідно з документацією.

9.8 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.2 проводять за методикою ГОСТ 22576.

9.9 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.3 проводять на водоймищі з геометричної висоти всмоктування 3,5 м за методикою згідно з 9.5, 9.6.

В процесі випробувань контролюється на відповідність вимогам технічних умов на конкретну модель:

— температура охолоджувальної рідини в системі охолодження двигуна за показником автомобіля;

— тиск масла в системі мастила двигуна за манометром щитка приладів автомобіля;

— температура корпусу коробки відбору потужності за дистанційним термометром з похибкою вимірювання $\pm 1^\circ\text{C}$;

— температура перекачуваної води за ртутним термометром класу точності 1,5;

— температура навколишнього середовища за ртутним термометром класу точності 1,5 на відповідність вимогам 9.3 цього стандарту;

— частота обертання вала насоса за тахометром насосної установки автомобіля;

— подача насоса за витратомірним пристроєм класу точності не більше ніж 2,5 і відповідність значенням, наведеним в таблиці 2;

— тиск за показами мановакуумметрів класу точності не більше ніж 2,5 на виході з насосів і відповідність значенням, наведеним в таблиці 2.

Заміри слід проводити через кожні 30 хвилин.

9.10 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.6.1 проводять шляхом штучного дощування кабіни і кузовів зі шлангу з відстані 2—3 м, в цьому випадку тиск в трубопроводі повинен бути 0,2—0,5 МПа (2—5 кгс/см²), діаметр сопла — 8—10 мм, або в мийних камерах протягом 10 хв, або під час сильного (зливи) дощу в процесі руху по дорогах з твердим покриттям зі швидкістю, що забезпечує рух.

Перевірці підлягають ущільнення дверей кузовів і кабіни, а також вікон, кватирок, кришок вентиляційних люків кабіни.

Протікання води не допускається.

9.11 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.6.2, 5.1.9.1.4 проводять під час пробігу автомобіля по спеціальній асфальтованій дорозі, яка має не менше ніж 6—8 крутих поворотів, або за іншим затвердженим маршрутом. Загальний пробіг автомобіля до 10 км, в цьому випадку самовільне відчинення дверей кузова не допускається.

Фіксатори дверей повинні утримувати двері в відчиненому положенні. В разі мимовільного відчинення дверей сигнальна лампа на щитку приборів повинна автоматично включатися.

Втрати рідини з цистерни перевіряють, доливаючи її до початкового запасу після зазначеного вище пробігу.

Величину втрат вимірюють за показами лічильника ВТ–50 ГОСТ 14167 з похибкою вимірювання $\pm 2\%$.

9.12 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.7 проводять шляхом запуску двигуна автомобіля з вмиканням коробки відбору потужності на привід насосної установки.

Частоту обертання вала насоса фіксують за показами тахометра насосної установки автомобіля.

9.13 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.8.2 проводять при закритих за-
глушках вході і виході з насоса і закритій напірно-регульовальній арматурі насоса.

Для вакуумних систем з ручним керуванням і автоматичних вакуумних систем, які не мають загального приводу з пожежним насосом, перевірку проводять, коли насос не працює, та за максимальної частоти обертання двигуна. Випробування автоматичних вакуумних систем, об'єднаних приводом з пожежним насосом, проводять за частоти обертання вала пожежного насоса (2700 ± 50) об/хв.

Величину створюваного розрідження в насосі контролюють за допомогою вакуумметра типу ВТИ класу точності 1,0 з границею вимірювання $0 — 0,1$ МПа ($0 — 760$ мм рт. ст.), приєднуваного до насоса.

9.14 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.13.2 — 5.1.13.6 проводять зовнішнім оглядом, шляхом порівняння з кресленнями і відповідно до вимог ГОСТ 9.401 і ГОСТ 9.302.

9.15 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.9.2.1 (місткість) проводять шляхом заповнення цистерни і пінобака водою від водопровідної мережі. Контроль місткості здійснюють за показами підключеного лічильника ВТ–50 ГОСТ 14167 з похибкою вимірювання $\pm 2\%$ або зважуванням на вагах середнього класу точності.

9.16 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.9.1.5, 5.1.9.2.2 проводять шляхом заповнення (видачі) вогнегасної речовини за допомогою насоса автомобіля. Контроль заповнення (видачі) проводять за приладом контролю рівня.

9.17 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.9.3.4 проводять шляхом послідовного створення тиску в комунікаціях високого, низького тиску та у цистерні; витік повітря, падіння (зниження) тиску та тривалість випробувань — згідно з технічними умовами на конкретну модель.

Контроль тиску — за показами манометрів автомобіля класу точності не більше ніж 2,5, а тривалості випробувань — за секундоміром з точністю до 0,1 с.

9.18 Поворот лафетних стволів згідно з 5.1.10.1 перевіряють за ДСТУ 2802 (ГОСТ 9029).

Витрату вогнегасних речовин через лафетний ствол (таблиці 2, 3) визначають: — води: за допомогою насадка відповідного діаметра, який установлюється на час випробувань замість того, що є на стволі, залежно від величини тиску перед ним, який вимірюється за допомогою манометра, розміщеного перед насадком, за формулою:

$$Q = \frac{2,055 d^2 \sqrt{P}}{60}, \text{ л/с} \quad (2)$$

де d — діаметр насадка лафетного ствола, мм;

P — тиск перед насадком, МПа, виміряний манометром класу 1,6 з границею вимірювання до 1,0 МПа (10 кгс/см^2);

— піни: розрахунковим шляхом за формулою:

$$П = Q \cdot K, \text{ л/с} \quad (3)$$

де Q — витрата чотирьох-шестивідсоткового розчину піноутворювача, л/с;

K — кратність повітряно-механічної піни, яка подається через ствол.

Кратність піни при робочому тиску перед стволом визначають як відношення об'єму (не менше ніж 216 л) мірного бака 600 мм × 600 мм × 600 мм до маси піни в зазначеному об'ємі за формулою:

$$K = \frac{V}{G_2 - G_1}, \quad (4)$$

де G_1 — маса мірного бака, кг;
 G_2 — маса мірного бака, заповненого піною, кг;
 V — об'єм мірного бака, дм³.

Кратність піни визначають як середнє арифметичне результатів трьох дослідів. Контроль проводять на вагах середнього класу точності.

— порошку: шляхом ділення маси виданого порошку на тривалість видачі.

Контроль проводять за допомогою вагів середнього класу точності і секундо-міра з точністю вимірювання до 0,1 с і граничною відносною похибкою вимірювання ± 3 %.

Масу виданого через лафетний ствол порошку визначають зважуванням автомобіля до і після видачі порошку протягом 1 хв з урахуванням витрати палива під час переміщення між зважуваннями більше ніж 10 км.

Витрату газоводяної суміші (таблиця 3) визначають як суму продукту згоряння палива, кг/с, і подачі води, л/с, через стволи водяних комунікацій автомобіля.

Кількість продуктів згоряння палива береться за технічними умовами на застосований реактивний двигун, а подача води — як сума подач через стволи застосованого розміру за раніше приведеною формулою (2).

9.19 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.11.1 проводять шляхом триразового ввімкнення всіх споживачів, в цьому випадку всі споживачі повинні функціонувати.

9.20 Перевірку на відповідність вимогам згідно з 5.1.12 проводять на трьох автомобілях методом оброблення даних, одержаних в умовах експлуатації, щорічного збирання інформації відповідно до РД 50-204.

9.21 Перевірку на відповідність вимогам таблиць 2, 3 (загальний запас вогнегасних речовин) згідно з 5.1.13.1 проводять на вагах середнього класу точності.

Повна маса автомобіля і розподіл навантаження по осях повинні відповідати нормам, установленим виробником шасі, використовуваного як база.

9.22 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.14.1 проводять відповідно до ГОСТ 27435.

9.23 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.14.2 проводять шляхом визначення достатньої видимості показів приладів, органів керування і обладнання з місця роботи обслуговуючого персоналу.

9.24 Перевірку на відповідність вимогам 5.1.14.3 проводять відповідно до ГОСТ 21752 і ГОСТ 21753. Контроль зусиль — динамометром згідно з ГОСТ 13837 першого класу точності з границею вимірювання 0 — 50 кгс.

9.25 Перевірку на відповідність вимогам розділу 6 проводять за ГОСТ 12.2.037 і технічними умовами на конкретну модель автомобіля.

10 ТРАНСПОРТУВАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ

10.1 Транспортування автомобілів допускається транспортом будь-якого виду без пакування або своїм ходом відповідно до правил, чинних на транспорті цього виду.

10.2 Умови зберігання автомобілів виконання У і ХЛ — за групою 7, виконання Т — за групою 9, умови транспортування — за групами 4, 6, 7, 9 ГОСТ 15150. Умови транспортування в частині механічних дій — згідно з ГОСТ 23170.

10.3 Внутрішні порожнини насоса і всмоктувального патрубку повинні бути законсервовані. Варіант захисту ВЗ-1 ГОСТ 9.014.

11 ВКАЗІВКИ З ЕКСПЛУАТАЦІЇ

11.1 Експлуатація та технічне обслуговування автомобіля, а також вимоги безпеки під час експлуатації і технічного обслуговування повинні виконуватися відповідно до інструкції з експлуатації та ГОСТ 25478.

11.2 В процесі експлуатації необхідно перевіряти і, за необхідності, підтягувати кріплення складальних одиниць і агрегатів.

Постійно контролювати герметичність і міцність кріплення паливної, гідравлічної, пневматичної систем і водопіпних комунікацій.

11.3 Не допускається порушувати послідовність і повноту передбачених технічних обслуговувань.

11.4 Під час технічного обслуговування повинні застосовувати обладнання, пристрої та інструмент посту технічного обслуговування.

11.5 Під час експлуатації автомобілів необхідно застосовувати паливо, масла, охолоджувальні рідини тільки марок, зазначених в інструкції автомобіля і базового шасі.

11.6 Споживач повинен вивчити експлуатаційні документи.

12 ГАРАНТІЇ ВИРОБНИКА

12.1 Виробник гарантує відповідність автомобіля вимогам цього стандарту в разі дотримання умов експлуатації, транспортування і зберігання, встановлених експлуатаційною документацією на конкретну модель.

12.2 Гарантійний термін експлуатації:

18 місяців — від дня введення в експлуатацію;

24 місяці з моменту перетину державного кордону — для експорту.

Ключові слова: загальні технічні умови, класифікація і основні параметри, технічні вимоги, правила приймання, методи контролю, транспортування та зберігання, вказівки з експлуатації.